

|JEL|KÉNT

ERDÉLYI ÉPÍTÉSZETI BIENNÁLÉ

2018. Kecskemét

Jelek és jelölések között élünk. Észre vesszük őket, megértjük őket, elgondolkodtatnak, vagy mit sem törődve megyünk el mellettük. Megfigyeljük őket, lerajzoljuk őket, segítenek vagy összezavarnak, megnyugtatnak, motiválnak vagy felkavarnak. Embereket, családokat és közösségeket, helyeket és tájakat jelölünk meg, nézőpontokat írunk körül, tereket definiálunk.

Mindannyiunk építészeti vonásai nem csak a mi nevünkben, de egész közösségünk nevében hagynak jelzéseket. Céhünk munkája környezetünk összképeként válik felfoghatóvá, értékelhetővé vagy megkérdőjelezhetővé.

Bizonyossággal állítható, hogy az esztétikai és funkcionális koherencia hiánya, mely gyakorta jellemzi az építészeti tájat, zavaró, ellenben őszintén elbeszéli helyzetünket. Az építészet közlési módként való felhasználásának gyakorlata az, melyet újra együtt kell végrehajtanunk, mi építészek és a közösség. Azonos értékekhez való újbóli kapcsolódás, melyek megtanítottak minket az építészet lényegére, nem csak egy nagy lehetőség, hanem egy vitathatlan kötelesség is. Az építészet él és ez teszi őt bármikor egy csodálatos okító és alakító eszközzé.

Minden pozitív értékű projekt, mely kérdéses értékeket felsorakoztató közösségben születik, kevés eséllyel indul útjának. Az érték felismerése kizárja önmagában az ellenértéket, vagy az értéktelent. Az építészetet a közösségnek, a közigazgatásnak, a műépítésznek és hasznélvezőjének egyaránt kell értenie és önmagáévé tennie.

Tudatosítani akarjuk azt az erőt, azt a felelősséget, melyet az építész felvállal, mikor terveivel előáll. Nem formalitásból hagyunk jeleket, nem egy kellemetlen szem vagyunk a bürokrácia hosszú láncában: a műépítészet egy létszükséglet.

2017-ben harmadik alkalommal került sor az Erdélyi Építészeti Biennálé megrendezésére Kolozsváron. A kiállítás bemutatja észak-nyugat Erdély illetve a hajdani Parcium hét megyéjében működő, mintegy nyolcszáz építész foglalkoztató irodák utóbbi két évének legjobban sikerült terveit, megvalósult épületeit, illetve a szakma érdekében tett legérdekesebb kulturális tevékenységeit. A kiállításhoz kapcsolódik az Opera Omnia díj, melyet első alkalommal post mortem Kós Károly, második alkalommal Pákei Lajos Kolozsvár milleniumi főépítésze kapta. A harmadik Biennálé díjazottja George Cristinel (1881-1961) építész.

Támogatók:

Bács-Kiskun Megyei Építész Kamara, Bács-Kiskun Megyei Mérnöki Kamara,
Bács-Kiskun Megyei Kereskedelmi és Iparkamara, Kéményjobbítók Országos Szövetsége,
Kecskemét Megyei Jogú Város Önkormányzata, Rome Kft., Bácsmozaik Kft., Statikus Kft.,
Kecskeméti Termostar Kft., Farkas Gábor DLA, Botond Kft.